

محمد بنا به ما زندگی یاد داد

امین میرزازاده

برای رسیدن به دوبنده تیم ملی کشتی فرنگی تلاش زیادی کردم و سال‌های زیادی طول کشید که به تیم ملی برسم. از رده سنی نوجوانان و جوانان به سختی به بزرگسالان رسیدم اما در مقطعی که محمد بنا به عنوان سرمربی تیم ملی بزرگسالان انتخاب شد، متوجه شدیم که کشتی فرنگی متفاوت با آن چیزی است که تا قبل از این دیده بودیم. محمد بنا فقط کشتی گرفتن به ما یاد نمی‌داد. او در اردوی تیم ملی کشتی فرنگی مثل یک پدر در کنار ما بود و شب و روز را کنار کشتی‌گیران که همه مثل فرزند او بودند، می‌گذراند. در کنار کشتی به ما یاد می‌داد که چگونه باید زندگی کنیم. تیم ملی کشتی فرنگی آدم بزرگی را به ما یاد داد. خیلی حیف شد که نتوانستیم در جهانی صربستان طلا بگیریم. هر چند که ما مدال طلای من هم تصمیم او شاید تغییر نمی‌کرد؛ چرا که او قبل از مسابقات قهرمانی جهان تصمیم خودش را گرفته بود اما حداقل با طلائی که می‌گرفتم اندکی روبه‌راه می‌شد و حداقل اگر قرار بود برود با دلخوشی و لبخند برود. در تمام این سال‌ها این کشتی فرنگی بوده که به محمد بنا نیاز داشته و مطمئن هستم که این نیاز باز هم پیش می‌آید. کشتی فرنگی بعید است که چنین آدم دلسوزی را به خودش ببیند.

استادی در نقش پدر

حمید سوریان

کشتی فرنگی افتخارات زیادی داشته که همه سه طلای المپیک را می‌بینند اما برای رسیدن به این موفقیت بزرگ و تاریخی روزهای سختی را هم پشت سر گذاشته است و باید بپذیریم که نتایجی که کشتی فرنگی در حدود ۲۰ سال گذشته به دست آورده از جمله ۳ مدال طلای المپیک لندن، مدال طلای المپیک توکیو و چندین مدال طلای رقابت‌های جهانی همه بازحمات محمد بنا به عنوان سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی بدست آمد. محمد بنا برای رسیدن به این موفقیت بهترین روزهای زندگی خود را به دور از خانواده صرف کرد و همانند یک پدر در کنار تیم بود.

نزدیک به ۱۴ سال و در بهترین و مهمترین روزهای زندگی ام در کنارش بودم. مروری به تاریخ کشتی فرنگی نشان می‌دهد که محمد بنا چقدر با بقیه متفاوت بوده و تا چه اندازه در موفقیت کشتی فرنگی تأثیرگذار بوده. همیشه باخت‌ها زیاد به چشم آمده و شاید امسال که کشتی فرنگی از رسیدن به مدال در مسابقات قهرمانی جهان ناکام بود را بیش از جهانی نروژ که بهترین نتیجه تاریخ توسط محمد بنا رقم خورد ندیدند.

خداحافظی خاص محمد بنا؛ بعد از موفقیت تاریخی

این بار برای همیشه

گزارش

محسن وظیفه

روزنامه‌نگار

یکی از تکراری‌ترین اتفاقات در کشتی ایران جدایی‌ها و بازگشت محمد بنا به تیم ملی کشتی فرنگی بود. کسی که بیشترین نقش را در موفقیت‌های تاریخی کشتی فرنگی داشته و به تهنایی به اندازه تمام تاریخ توانسته برای کشتی فرنگی مدال جهانی و المپیک بگیرد. این مربی بزرگ و تأثیرگذار اما چندین بار هم بنا به دلایل خاص از تیم ملی کشتی فرنگی جدا شده که همین هم باعث شده تا سوژه رسانه‌ها شود. البته بررسی اتفاقات گذشته که منجر به خداحافظی محمد بنا شده، نشان از این دارد که هیچ یک از این جدایی‌های محمد بنا هم سرخواست‌ها و منافع شخصی نبوده اما هیچ وقت هم اهل کوتاه آمدن نبود.

قهر اول؛ اختلاف بر ستاره‌های جوان

اولین بار سال ۲۰۰۵ بود که قهر او از تیم ملی جدا شد. آن هم چند روز مانده به رقابت‌های جهانی بوداپست. محمد بنا که بعد از درخشش با جوانان به عنوان سرمربی تیم ملی بزرگسالان هم انتخاب شده بود، خواهان اضافه شدن برخی از قهرمانان تیم ملی جوانان به بزرگسالان بود؛ حمید سوریان، داود عابدین‌زاده و قاسم رضایی نفراتی بودند که در جوانان درخشیده بودند و محمد

بنا به دنبال آوردن آنها به بزرگسالان بود. اصلاً شرط محمد بنا برای رفتن به تیم بزرگسالان این بود که تیم خودش را به بزرگسالان ببرد، یعنی هم دستیارانش و هم کشتی‌گیرانش را. موضوعی که به مذاق حسن بابک که قبل از بنا سرمربی بزرگسالان بود و هم محمد رضا طالقانی خیلی خوش نیامد. به هر شکلی بود با قهر و آشتی‌های محمد بنا، حمید سوریان به جهانی بوداپست رسید و داود عابدین‌زاده هم در انتخابی ناعادلانه شکست خورد و از ترکیب تیم جا ماند. حاصل قهر اول بنا طلای حمید سوریان در ۱۸ سالگی بود که سومین طلای تاریخ کشتی فرنگی ایران در مسابقات جهانی بود.

قهر دوم؛ حمایت از حقوق مربیان

دومین قهر محمد بنا در سال ۲۰۰۶ اتفاق افتاد. جایی که مرحوم محمد رضا یزدانی خرم رئیس فدراسیون کشتی بود و محمد بنا به عنوان سرمربی تیم ملی بعد از درخشش در قهرمانی جهان که به میزبانی گوانگژو انجام شده بود، آماده رفتن به بازی‌های آسیایی دوحه بود. چند روز قبل از اعزام تیم محمد بنا در حمایت از دستیارانش یعنی ناصر نوربخش، جمشید خیرآبادی و فرهاد اسماعیل‌نژاد از تیم ملی قهر کرد. کمیته ملی المپیک و فدراسیون کشتی نام یکی از دستیاران بنا را خط زده بودند و محمد بنا حاضر نبود این تصمیم را بپذیرد. همان زمان تیم ملی کشتی

آزاد با منصور بزرگر، تقی اکبرنژاد، غلامرضا محمدی، محمد طلایی، عزیز واگداری و امیر توکلیان برای دوحه آماده شده بود. محمد بنا نسبت به تفاوت در تعداد مربیان معترض بود و به همین دلیل هم با واسطه به دوحه رفت اما بعد از دوحه تصمیم گرفت از تیم ملی جدا شود. حاصل جدایی او از تیم ملی کشتی فرنگی شکست سنگین در بازی‌های المپیک ۲۰۰۸ پکن بود.

قهر سوم؛ بهترین نتیجه تاریخ

بعد از افتضاح پکن یزدانی خرم دوباره به سراغ محمد بنا رفت و این بار به او تا المپیک ۲۰۱۲ لندن اختیار تام داد. تصمیم سیاسی و اشتباه در برکناری در سال ۲۰۱۱ کمی کار را برای بنا سخت کرد اما با این حال او به المپیک لندن رفت و بهترین تاریخ ورزش ایران در بازی‌های المپیک را که سه مدال طلا بود، کسب کرد. فشارهایی که بعد از رفتن یزدانی خرم روی بنا آغاز شده بود، بعد از المپیک کار خودش را کرد و در نهایت در دورانی که مرحوم خطیب سرپرست بود، محمد بنا برای سومین بار از اردوی تیم ملی قهر کرد و رفت. ناکامی فرنگی‌کاران در جهانی ۲۰۱۳ منجر شد تا رسول خادم وساطت کند و محمد بنا یک بار دیگر به تیم ملی کشتی فرنگی برگردد. این بازگشت خیلی طول نکشید اما همین بازگشت بنا شرایط را برای حضور دوباره ستاره‌های کشتی فرنگی فراهم کرد. حمید سوریان، امید نوروزی و

قاسم رضایی در جهانی ۲۰۱۳ غیبت داشتند اما بازگشت بنا بار دیگر آنها را به تیم ملی برگرداند. محمد بنا خیلی زود با برنامه‌های رسول خادم دچار مشکل شد. بنا همیشه اختیار عمل داشت اما این بار تمام اختیارات را به انتخابی تیم ملی داده بود و همین باعث شد تا محمد بنا باز هم از تیم ملی قهر کند و این بار چند روز قبل از جام جهانی کشتی فرنگی در تهران از تیم رفت. تیم در تهران قهرمان جام جهانی شد و بعد هم با ستاره‌هایی که محمد بنا ساخته بود، برای اولین بار در تاریخ قهرمان جهان شد.

قهر چهارم؛ اولین خداحافظی

بعد از قهرمانی جهان در ازبکستان که به نام احد پازاج و حسن بابک نوشته شد اما کار محمد بنا و همکارانش بود، اختلاف در فدراسیون و کار فنی تیم ملی بالا گرفت. حاصل این اختلاف و نبود محمد بنا، ناکامی بزرگ در جهانی ۲۰۱۵ لاس وگاس بود. شکستی بزرگ که باز هم باعث شد تا رسول خادم ۸ ماه مانده به المپیک ریو سراغ محمد بنا برود. بنا برای ریو آمد اما این بار بازگشت او اتفاق خوبی را رقم نزد. اگر چه هنوز بعد از المپیک لندن و

المپیک توکیو، نتیجه ریو در تاریخ بهترین است اما بعد از المپیک ریو محمد بنا از تیم ملی خداحافظی کرد تا چهارمین قهر او از تیم ملی کشتی فرنگی رقم بخورد. هر چند که این بار قهری در کار نبود و بنا اعلام کرد که برای انتخابی تیم ملی داده بود و عملاً محمد بنا با برنامه‌های رسول خادم به بن بست رسیده بود و راهی به جز این باقی نمانده بود. هر چند که این خداحافظی هم خیلی طولانی نشد و او چند سال بعد برای ثبت نتایج تاریخی جدید دوباره به تیم ملی برگشت.

قهر پنجم؛ قبل از جهانی صربستان

سال ۲۰۱۹ محمد بنا باز هم به تیم ملی کشتی فرنگی برگشت. اوضاع در کشتی فرنگی به حدی خراب بود که مسئولان ورزش برای خروج از این وضعیت راهی جز اینکه بنا هم به سراغ بنا بروند، نداشتند. نه از ستاره‌های

تاریخ ساز کشتی فرنگی خبری بود و نه از رسول خادم و فرایند انتخابی‌اش. بنا براین محمد بنا در شرایط متناقضی تیم را تحویل گرفت. اختیار تام داشت اما کشتی‌گیران داشت که بخواهد از آنها استفاده کند. تیم او در جهانی ۲۰۱۹ با کشتی‌گیران جوان و آینده‌دار در یک قدمی رسیدن به سکو باز ماند اما مشخص بود که این ستاره‌ها خیلی زود در جهان و المپیک می‌درخشند. درخشش در المپیک توکیو با یک طلا و یک برنز و بعد هم بهترین تاریخ کشتی فرنگی در مسابقات قهرمانی جهان که در اسلو ثبت شد

باز هم شایستگی و توانایی محمد

بنا را نشان داد. هر چند بعد از جهانی اسلو بی دلیل از سوی شاگردانش مورد هجمه قرار گرفت. این هجمه‌ها در نهایت کار خودش را کرد و محمد بنا قبل از قهرمانی جهان تصمیم گرفت از تیم ملی جدا شود. او قبل از اینکه تیم به جهانی صربستان اعزام شود، اتاقش را خالی کرد و در همان صربستان هم اعلام کرد که دیگر با تیم ملی کشتی فرنگی کاری ندارد. تصمیمی که شاید برای آخرین بار باشد و دیگر بهترین سرمربی قرن کشتی را در کنار تیم ملی نبینیم.

